

[Tholstrup.]

lignes, når benzinen kommer ind med tankskib, og det svind, der så finder sted, inden benzinen køres ud til forbrugerne, skal told- og afgiftsberigtiges. Det vil med andre ord sige, at man også betaler skat af den benzin, som slet ikke bruges, og det bliver årlig mellem 1½ og 2 mill. kr. — altså i afgift for benzin, som ikke bruges. Det synes jeg er en urimelighed; man bør ikke have den slags skjulte skatter foruden dem, man har åbenlyst.

Dernæst kommer jeg til et problem, som jeg også rørte ved i fjor. I tilfælde af ildebrand i et tanklager kræver finansministeren afgift af den benzin, der er brændt, således at staten både vil få afgift af denne benzin og af den, der senere skal indføres til erstatning for den benzin, der er brændt. Jeg ville tro, at hvis der virkelig skete en stor katastrofe i Nyborg eller på Prøvestenen, ville staten dog sige: det her er for galt, det vil vi alligevel ikke forlange. Men benzinselskaberne er nødt til at indrette sig efter reglen og tegne forsikring også for den påhvilende skat.

I fjor oplyste jeg, at det beløb, der årlig bruges til ingen verdens nytte i forsikringspræmier i fremmed valuta, fordi der genforsikres, ligger mellem en halv og en hel million kroner. Hvor stort beløbet er nu, ved jeg ikke, men jeg ved, at der finder et valutaforbrug sted på måske mellem en halv og en hel million kroner til noget, der er ganske unyttigt og ganske urimeligt. Jeg vil henstille til den højtærede finansminister og det ærede folketingsudvalg, hvori jeg jo ikke får sæde, at tage dette op til undersøgelse og søge at få at vide, om det virkelig er nødvendigt at forsikre skatten på benzin og ofre fra en halv til en hel million kroner om året på valutaspild.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke for tilslutningen til disse lovforslag. Det er jo sjældent, der er tilslutning fra så mange sider til de lovforslag, jeg fremsætter, og jeg noterede den med stor tilfredshed.

Jeg forstod også, at man gennemgående var enig om at gennemføre de forskellige mindre, tekniske ændringer, som er foreslået. Jeg hørte nok, at man gerne vil diskutere bestemmelserne vedrørende et

særligt nævn i § 2, stk. 3, i forslag til lov om forlængelse af ændringer i lov om afgift af motorkøretøjer m. v. og om ændring i lov om afgift af benzin, og det er jeg naturligvis villig til at drøfte nærmere i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Horn: Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til det af tinget nedsatte udvalg angående forslag til lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer m. v. med flere lovforslag.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om erhvervstalling i året 1958.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1797, fremsættelsen i tidenden sp. 3049).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erhard Jakobsen: Det er mig ikke muligt at se, at det skulle være nødvendigt at komme med et lovforslag om erhvervstalling; en erhvervstalling burde være noget, man kan lave i ethvert civiliseret samfund. Men da oppositionen nu engang er indstillet på det, skal jeg nøjes med på mit partis vegne at anbefale, at man hurtigst muligt får gennemført lovforslaget og ikke spilder folketingets tid mere end højest nødvendigt hermed.

Frode Carstensen: I det foreliggende lovforslag er formålsparagraffen i det store og hele den samme som i loven af 1948. De ændringer, som foreslås i forhold til denne, er ubetydelige, men bringer lovforslaget i overensstemmelse med den anvendte praksis. I § 3 søges der kun hjemmel til at få oplyst indkøbte varers værdi, og ikke som i den gamle lov tillige mængden, og hjemmel til at få lagerværdien ved regnskabsårets begyndelse med, medens der i den gamle